

Realități de Toamnă

Flavius Laurian Duverna

Realități de Toamnă

Frunzele verzi, ruginite
Peste lunca încă verde
Au format, un covoraș
Ce e-atât... de drăgălaș -
Pentru cel care îl vede
Cum se-ntinde pe imaș.

Frunzele verzi, ruginite
Numai freamătă în cânt;
Ne-arată zile de Toamnă!
Să le privim ne îndeamnă
La orice boare de vânt -
Cum ele cad la pământ.

Frunzele verzi, ruginite
Ne atrag luarea aminte:
Că verdele-ncet se trece!
Cu viaț-astfel se petrece,
Nu poate fi verde-nainte
Tot omul, să țină minte!..

Că și omu-i, ca și frunza
Care crește și-nverzește
Până-n vremea tinereții...
Și spre pragul bătrâneții
El fără să vrea descrește,
Ca și frunza-ngălbeneste.

Și va fi-n această stare
Pân-l-a Domnului venire,
Când pe nori El va apare
S-aducă-n răscumpărare
Și prea sfânta, întinerire
'N viața cea nemuritoare.

Flavius Laurian Duverna